

ה"ט 5020/09 - עמרי בירתי נגד דניס

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 5020-09-5020 עמרי בירתי נ' דניס
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופטת סיגלית מצא
ה המבקש: עמרי בירתי
נגד דניס
המשיב: המשיב

החלטה

1. בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאימה, תשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאימה").
הבקשה הוגשה ביום 4.9.2022, והובאה בפני במסגרת תורנות.
2. הצדדים הם שכנים בבית משותף, כאשר המשיב מתגורר בדירה שמעל דירת המבקש.
3. לטענת המבקש, המשיב פוגע בבריאותו, מתעלל בו נפשית, מבצע עבירות כלכליות נגדו ואף פורץ תדירים לדירותו. לטענת המבקש, הגיע מספר תלונות למשטרת ישראל, ללא הועיל. משכך, הוגשה הבקשה.
4. בעדותו בפני המבקש כי המשיב מפעיל קרינה מייננת בחדר השינה שלו, באופן המונע ממנו לישון, כי המשיב שולט על כרטיסי האשראי שלו, על ההודעות הטלפוניות שלו, על הטלפון הקויי בדירתו ועוד.
5. לאחר שבדקתי את הדברים, עם כל הцентр על הסבל (הסובייקטיבי) שחש המבקש, לא מצאתי ליתן צו מבוקש. ואבהיר.
6. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאימת מגדר הטרדה כ"הטרדה של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איוםים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוחות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאימת, ביניהם: בילוש, מארב או התזקנות אחר תנעויותיו או מעשייו, או פגעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.
7. בבר"ע (י-מ) 179/04 נס שובל נגד מרום ניסים (10.8.2004) דין בית המשפט בחוק מניעת הטרדה מאימת ותכליותו ועמד על הזיקה בין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו:

"העליה המוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איזומים כלפיו (זה היסוד הראשוני, שכלל את המעשה שבוצע בעבר), ובונספּ לכך הנسبות נוונות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאשים שוב ויפגע בשלות חייו, בפרטיו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פנוי עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מוצבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאימת (בمعنى זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מועטה על חירות האדם, אשר מבקש הצוו רוצה להגבילו. מן הראו כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאימת, אשר נתונה לסמכוונו של בית המשפט השלום, תעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליות ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירותו היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011):

"צו מניעת הטרדה מאימת פוגע בזכויות אדם ואין עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

8. המבחן להתקיימות התנאים המנוונים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשות המקרים המנוונים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשותה סגורה, כעולה מהבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאימת". על מנת לסוג הטרדה כ"מאימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנוונות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאים עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטיו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 רביב נ' ליבל (30.12.2015)). ההחלטה פירשה את הדרישת לפגיעה בשלות חייו של הנפגע, כוללת אוורעדים אשר יש בהם כדי ליצור תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 16-03-39396 פלוני נ' אלמוני ואח' (27.3.2016)).

9. בה"ט (ראשל"צ) 17-06-8252 שחר עזרא נ' ערן מישורי (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובנסיבות שהוא מקנה לביהם"ש, ליתן צוים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית ב厰וקש.

זאת ועוד, על אף ההגדירה המרחיבה, נראה כי הנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי

מעשי הטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרכום בחדירה למרחב הפרטיו שלו (הפייזי או הרעוי), באופן המאים עליו או על שלוחות חייו".

10. החוק למניעת הטרדה מאימת נועד לפותר, באופן מיידי ולתקופה קצרה, מעשים שיש בהם לאיים, לפגוע או לשבש בצורה חמורה את שגרת חייו של המבוקש. על המבוקש צו מכוח החוק למניעת הטרדה מאימת להניח תשתיית אובייקטיבית המבוססת את תחשותו הסובייקטיבית בדבר הטרדה, באופן המצדיק פגיעה בחירותו של המשיב.

11. לא כך הדבר בעניינו.

ה גם שדומה כי המבוקש אכן מצוי במצבה סובייקטיבית, לא שוכנעתי כי המשיב הוא המקור למצוקה זו. אף לא מצאתי בסיס אובייקטיבי למעשים החמורים אותם מייחס המבוקש למשיב. זאת ועוד, המעשים אותם מייחס המבוקש למשיב הנם פליליים. משהגיש המבוקש תלונות למשטרת ישראל, יש להניח כי ככל ויש בהן ממש - תטפל בהן משטרת ישראל. מכל מקום, החוק למניעת הטרדה מאימת אינו אכמנה מתאימה לטיפול בתלונות כגון אלה ואין בגדרו סעדים מתאימים.

12. אשר על כן, הבקשה נדחתה.

המצוירות תשלח את ההחלטה למבקר ותסגור את התקיק.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ב, 04 ספטמבר 2022, בהעדך
הצדדים.